

Inger-Lise Dyrholm, en stærk kvinde i den danske gerontologis historie

Efter en menneskealder har Inger-Lise Dyrholm valgt at trække sig fra bestyrelsen. Det har fået en gruppe af selskabets veteraner i blækhuset for at tegne et portræt af en helt enestående personlighed

En gruppe kvinder opstillede i slutningen af 1970'erne Inger-Lise Dyrholm som kandidat til bestyrelsen i Dansk Gerontologisk Selskab (DGS), som dengang udelukkende bestod af mænd. Inger-Lise vandt valget, og blev nogen tid senere kasserer. Denne funktion krævede kompetence, tålmod, ihærdighed og samarbejdsvilje, egenskaber, som Inger-Lise har dokumenteret gennem de mange efterfølgende år. Hendes største bidrag til selskabets virksomhed blev ikke kun som den perfekte kasserer, bl.a. som medlem af organisationskomiteerne for tre nordiske kongresser i gerontologi (1992; 2002; 2012), men især som hendes indsats i forbindelse med Gerontologisk Institut, villaen på Aurehøjvej og VEGA-projekterne.

Der havde været planer om et gerontologisk institut i Danmark siden begyndelsen af 1980'erne. Der skulle en stærk kvinde til at føre planerne ud i livet. Nok var det lykkedes efter kontakter mellem Lægeforeningens Gerontologiudvalg og Diakonissestiftelsen at skaffe et midlertidigt domicil i en pavillon i Stiftelsens have. Men det "rigtige" institut krævede bedre

rammer. Undervisningsministeriet stod med en ledig bygning på Aurehøjvej i Hellerup, da Inger-Lises skole for beskæftigelsesvejledere skulle integreres i den nye SOSU-skole i Ballerup. Inger-Lise havde gode kontakter til ministeriet, som efter forhandling stillede bygningen til DGS's disposition. Projektet udfoldedes med start fra vinteren 1991-92. Inger-Lises moderlige omsorg fik stor betydning for både bygning, have og nyindflyttede forskere og sekretariat. Glade minder fra det første år rummer bl.a. forberedelsen af 13. Nordiske Kongres i Gerontologi, 1992. Udarbejdelse af program, herunder en masse praktiske opgaver som vi varetog i fællesskab – under det store magnolietræ i instituttets have.

Magnolietræet var et symbol på det, som Inger-Lise selv udstrålede: Omsorg, fællesskab og smittende livsglæde. Vigtige ingredienser i de spændende år i 1990'erne, hvor gerontologien på mange måder havde medvind, og hvor aksens mellem DGS og instituttet fik stor betydning. Inger-Lise blev en meget vigtig person i det samspil. Og vel at mærke ikke kun i medvind.

Det var bl.a. et spørgsmål om at styre husholdningerne. Inger-Lise havde sans for budget og regnskab, og hendes evner på det område fik stor betydning for instituttets forskere og for de mange projekter, som blev sat i søen. Forskningsprojekter, konferencer, symposier og gerontologikurser i instituttets gymnastiksal.

Det er vanskeligt at forestille sig udviklingen af dansk gerontologi i 1980'erne og 1990'erne uden Inger-Lise som den omsorgsfulde personlighed, der var i stand til at binde tingene sammen. I maj 1994 efterspurgte Det Tværministerielle Udvalg for Anvendt Ældreforskning anvendelig viden om gamles adfærd. Inger-Lise var her med til at skabe visionen om, at også de mellemlange uddannelser kunne

bidrage selvstændigt til ældresektorens udvikling. Det kunne de, men det var en utænkelig tanke – dengang. Inger-Lise demonstrerede dengang som nu en helt særlig samtlende kraft. Hun fik fem undervisningsinstitutioner med i et netværk, som blev støttet af DGS. Projektet havde fokus på Gamles hverdagsliv – og kaldte sig *VEGA-netværket*. (Se artikel s. 8).

Inger-Lise har i alle årene været den overordnede projektleder i netværket, og der er løbende udviklet nye projekter, hvor netværket arbejder sammen om et fælles tema. Det seneste er *Mere liv i Gamles hverdag*. I dag er et nyt tema under udvikling, og Inger-Lise er stadig projektlederen med den helt særlige samtlende kraft.

Inger-Lise har nu valgt at trække sig fra bestyrelsen i DGS. Med ovennævnte rids af hendes indsats vil vi takke for et trofast, muntert, festligt og gedigent arbejde for Dansk Gerontologisk Selskab gennem rigtig mange år.

Kirsten Avlund, Bjørn Holstein, Henning Kirk, Knud Ramian, Andrus Viidik; alle tidligere aktive DGS-bestyrelsesmedlemmer.